

Dorpskrant Helpman!

het leukste dorp in Stad

Deze krant wordt u aangeboden door winkels en bedrijven van Helpman, die zijn aangesloten bij de ondernemersvereniging.

Ondernemend Helpman is de vereniging van winkeliers en ondernemers met hart voor hun wijk. Zij verdienen hier hun boterham en leveren graag een bijdrage aan de leefbaarheid van het dorp Helpman. Ja, wij noemen in deze krant 'Helpman het leukste dorp in Stad'.

Deze krant is mogelijk gemaakt door Ondernemend Helpman. Een mooi gebaar om het Helpman-gevoel met u te kunnen delen. U leest o.a. over de ambities van de ondernemers, maar ook over wijkwethouder Glimina Chakor, die nadrukkelijk met u in contact wil komen.

We duiken ook in de geschiedenis en we gingen op bezoek bij het Wijkcomité. De ondernemers van Helpman wensen u een gezellige decembermaand toe!

Veel leesplezier,
Ondernemend Helpman
december 2020

December 2020, 1e uitgave

Alstublieft, Dorpskrant Helpman

In dit nummer:

- 3** Is Helpman wel een dorp?
- 7** Wat zijn de ambities van Ondernemend Helpman
- 8** Wandeling door Helpman
- 15** Bijzonder tafelen

Wie is de dorpswethouder van Helpman?

Wethouder Glimina Chakor studeerde Social Work aan de hanzehogeschool. Over haar werk als social worker zegt ze: “Ik heb me met hart en ziel ingezet om de positie van vrouwen en kinderen in huiselijk geweld situaties te verbeteren. Ik geloof erin dat wanneer je naast mensen gaat staan, je het vertrouwen vergroot.” Ze maakte in 2017 een documentaire over vluchtelingen in Stad, die zij ‘nieuwe Stadgers’ noemde. In 2012 heeft zij de landelijke publieksprijs voor sociaal werker van het jaar gewonnen. “Naast deze werkzaamheden ben ik in 2013 actief geworden bij GroenLinks. In 2014 werd ik verkozen tot gemeenteraadslid, in 2017 vervangend fractievoorzitter en vanaf 2018 fractievoorzitter en lijsttrekker voor GroenLinks.” Over het wethouderschap zegt ze: “Het is geweldig dat ik mag bijdragen aan het groener, sociaal en leefbaarder maken van mijn gemeente. Want ook in de politiek is het belangrijk om goed te luisteren naar de mensen en samen te kijken naar oplossingen.”

Hoe bereikt u de gemeente? Wilt u reageren op dit artikel? Dat kan via deze mailadressen.
Glimina.Chakor@groningen.nl
Henk.Kosmeijer@groningen.nl

Glimina Chakor houdt wel van die dorpse sfeer

Als wijkwethouder behartigt Glimina Chakor de belangen van Helpman binnen het College van B en W. Het liefst maakt zij informele fietstochtjes door de wijk. Ze zegt: “Dan heb je spontane ontmoetingen, waarin je echt hoort wat er in een wijk leeft. Die input kan ik goed gebruiken om mijn rol als wijkwethouder te vervullen.” Chakor heeft als kind in een heel klein dorpje in Marokko gewoond en is verder opgegroeid in Sappemeer. Ook al is zij nu wethouder in de grote stad, de dorpse maat past haar wel.

Gezellige sfeer

Mogen we Helpman zien als een dorp in de stad, zoals we dat in deze Dorpskrant graag doen? Chakor: “Ja, dat vind ik eigenlijk een heel leuk idee. De gezellige sfeer van een dorp moeten we koesteren. Ons kent ons. Ik denk dat je dat ook in Hoogkerk ziet, waar ik woon. Daar voelen ze zich geen Stadger, maar Hoogkerker.” Officieel is Glimina Chakor wijkwethouder Groningen-Zuid, maar nu we haar dorpsgevoel kennen mogen we haar misschien stiekem wel dorpswethouder van Helpman noemen. Of toch niet? Chakor nuanceert: “Helpman is onderdeel van het hele gebied Groningen-Zuid. Ik ben er ook voor heel Groningen-Zuid, dus ook voor bijvoorbeeld De Wijert en Corpus den Hoorn.”

Brug tussen Helpman en Stadhuis

Als wijkwethouder haalt zij graag de verhalen op in Helpman om ze (waar nodig) onder de aandacht te brengen van de vakwethouders in het College. Chakor: “Ik wil de brug slaan tussen Helpman en het Stadhuis. Als er op het gebied van verkeersveiligheid iets speelt, zoals aan de Helperzoom en De Savornin Lohmanlaan, dan ga ik met mijn collega in gesprek. Je mag erop rekenen dat ik daar de belangen van Helpman op de agenda zet.” Chakor weet dat verkeersveiligheid in Helpman een hot-item is, vooral door de gewijzigde verkeerssituatie rond de Zuidelijke Ringweg. “Ik vind het erg

Glimina Chakor maakt het liefst een rondje door Helpman op de fiets.

belangrijk, dat fietsers en voetgangers ruimte krijgen om veilig aan het verkeer te kunnen deelnemen. We zoeken naar maatregelen om de problemen te verminderen.”

Meer input gewenst

Chakor: “Ondanks m’n drukke agenda probeer ik altijd ruimte vrij te houden om de wijken in te gaan, dat geldt ook voor Helpman. Anders komt het er niet van. Soms gaat het om georganiseerde werkbezoeken, maar het liefst ga ik spontaan met de fiets de wijk in. Dan hoor je meestal het echte verhaal, juist omdat mensen er niet op zijn voorbereid. Met de input die ik krijg kan ik als het ware ‘bottom-up’ aan de slag.’ Wat mij betreft mag Helpman zich nog wel wat meer laten horen.”

Henk Kosmeijer is gebiedsmanager

Sinds kort is Henk Kosmeijer de gebiedsmanager van Groningen-Zuid en dus ook van Helpman. Kosmeijer was voorheen burgemeester van Marum en maakte een opvallende carrièreswitch. Hij werkt nu als de man die regelmatig in de wijk te vinden is. De gebiedsmanager is vaak ook aanspreekpunt voor heel praktische zaken.

Helpman is bijzonder

Glimina Chakor vindt Helpman een bijzonder dorp, omdat je er zowel ruime villa’s met veel groen vindt als stadse straten. “Er wonen veel mensen die zich prima kunnen redden, maar ook mensen met problemen. Juist voor hen willen wij als gemeente een steun zijn”, zegt ze. “Helaas zijn er genoeg mensen die niet weten dat Groningen ook een andere kant heeft, waar 1 op de 5 kinderen opgroeien in armoede. Ik vind het belangrijk om armoede tegen te gaan, door kinderen mee te laten doen en de ouders kansen te bieden, richting werk of voorzieningen die passend zijn. Want die vrijheid om je leven zelf vorm te geven, is een prachtige waarde die we moeten koesteren.”

Facelift?

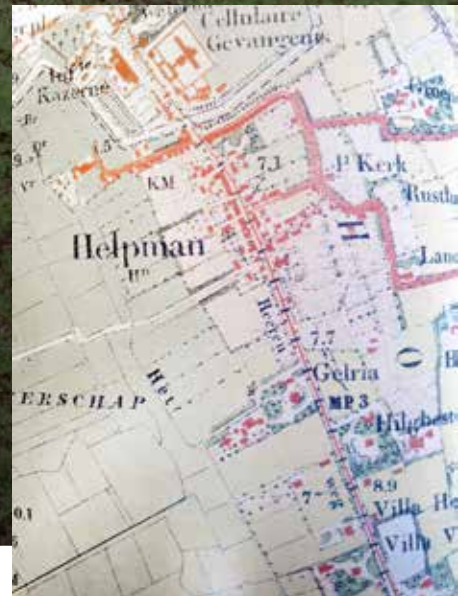
Al vele jaren liggen er plannen om het centrum van Helpman een facelift te geven. Het gaat dan vooral om het gebied Helperplein en Verlengde Hereweg. Chakor: “Die plannen zijn er nog steeds. We nodigen inwoners en ondernemers uit om met ideeën te komen, bijvoorbeeld voor het vergroenen van het Helperplein, want dat is nu erg versteend. Dus heb je suggesties, trek aan de bel en we kijken samen wat we kunnen doen.”

Is Helpman wel een dorp?

Helpman in één foto gevangen: veel groen, mooie jaren 30-woningen én een drukke doorgaande weg.

In deze eenmalige krant doen we net alsof Helpman een dorp is, maar klopt dat wel? We weten immers niet beter dan: 'Helpman is een wijk van Groningen'. Toch was Helpman tot 1915 een écht dorpje, dat hoorde bij de Gemeente Haren.

De gemeentegrens tussen Haren en Groningen lag eerst ongeveer bij het Sterrebos en verschoof later in zuidelijke richting naar het Helperdiep en de 'natte brug'. Het dorp Helpman werd uitein-

delijk in 1915 onderdeel van een 'ruilafpraak' tussen Haren en de stad. Er werd namelijk een tramlijn aangelegd en die zou in eerste instantie in Haren eindigen. Naar verluidt wilde Haren de lijn naar Glimmen doortrekken en de stad was daartoe bereid in ruil voor Helpman. Zo ging dat dus. De reden dat de stad dit dorp wilde inlijven zou te maken hebben gehad met de ligging van het Huis van Bewaring. Dat hoorde toch niet thuis in een kleine gemeente als Haren?

Dorp in de stad

Als je deze beknopte geschiedenis leest, is het wel te begrijpen dat veel inwoners

van Helpman hun wijk als een dorp bleven ervaren. In 1925 werd weliswaar het RK Ziekenhuis gebouwd in hun dorp, maar daarmee was het dorpsgevoel niet verdwenen. En anno 2020 willen we het beeld van de kleinschaligheid in deze krant proberen vast te houden. In Helpman wonen nu nieuwe generaties Helpenaren en Helpenezen*, jonge gezinnen. Maar juist ook ouderen. De sfeer trekt een bepaald publiek aan met goede smaak en kritisch. Mensen die heel bewust onder de rook van de stad willen wonen, maar de dorpse maat van Helpman niet willen missen. Daarom durven we in deze krant Helpman 'het leukste dorp in Stad' te noemen.

Op oude kaarten (vóór 1900) is Helpman nog een dorp van de gemeente Haren.

*Een Helpenees is geboren in Helpman. Een Helpenaar is er later komen wonen.

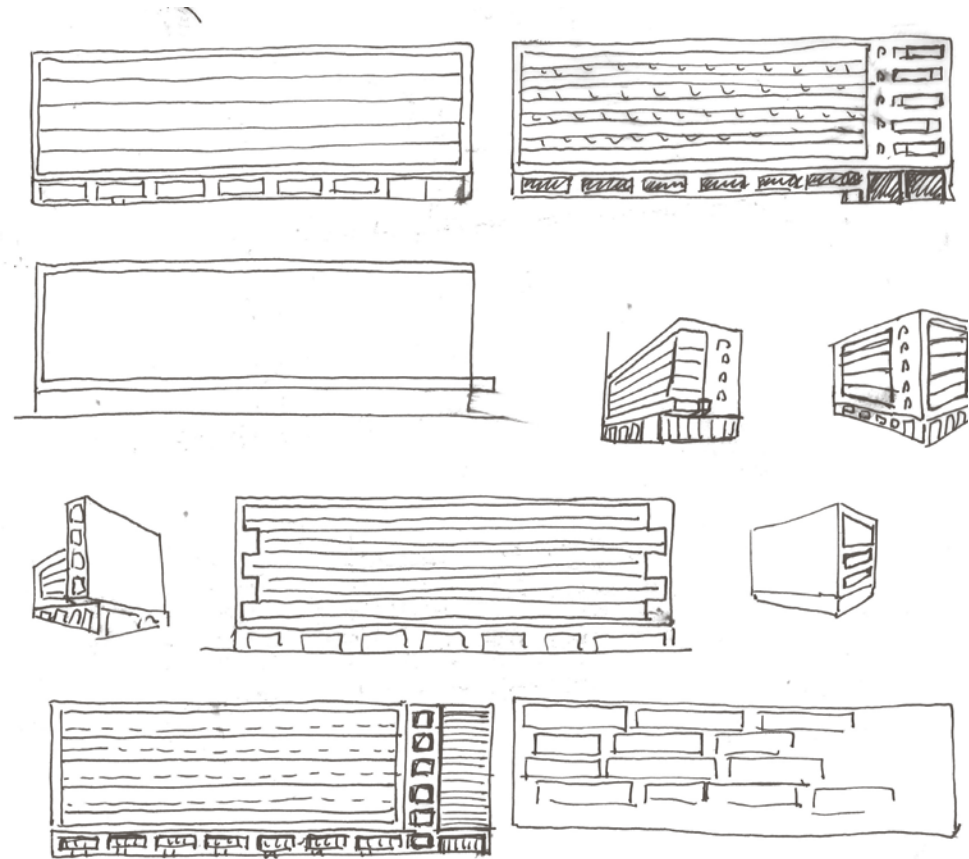

Zusterflat die er ooit stond.

Aan de Van Houtenlaan in Helpman verrijst een flinke woontoren van Nijestee, die ruimte gaat bieden aan 48 woningen. Precies op de plek waar sinds de jaren 60 een zusterflat van het ziekenhuis stond. Wie is de man achter deze blikvanger en hoe ontstond het ontwerp tussen opdracht en bouw-aan-vraag?

De eerste schetsen van het gebouw in 2018

Stad-Groninger Hans Overdiep (Zofa Architecten) woont zelf in de Oosterparkwijk en is de man achter dit ontwerp voor Helpman. In de zomer van 2018 kreeg Zofa de opdracht van Nijestee en op dezelfde dag begon het creatieve proces al. "We kregen een indicatie van het aantal te realiseren appartementen", zegt hij. "En dat het binnen de kaders van het bestemmingsplan moest worden gebouwd." Overdiep kreeg (vrij vertaald) de buitenmaten van een grote doos mee en moest die vertalen naar zijn ontwerp. "Met het bouwbesluit in het achterhoofd maakte ik berekeningen om de optimale verhouding tussen 'verkeersruimte' (gangen) en woonruimte te ontwerpen. Kijk, verkeersruimte kun je niet verhu- ren. Teveel verkeersruimte en te weinig woonruimte kan een gebouw onrenda- bel maken."

Wensen van de buurt

Na het cijferen ontstonden de eerste 3D-modellen, die je je kunt voorstellen als een glazen doos met binnenwanden en zo ontstond ruimte voor 48 wonin- gen. Er was contact met de omwonen- den, die in de eerste fase hun wensen kenbaar konden maken. Overdiep: "Parkeren en groen waren daarbij wel belangrijke thema's. Logisch, er komen straks 48 mensen en/of gezinnen wonen die iedere dag met hun auto of fiets op pad zijn. De vraag was dus: waar gaan we het gebouw ontsluiten? De keus is gevallen op de Emmastraat, omdat daar ook de ingang was van de oude zus- terflat van het RKZ. En het parkeren op eigen terrein wordt groen ingepakt, zoals we dat noemen."

Expressie

Hans Overdiep werkte tegelijk aan de 'expressie' van het gebouw. "We laten ons daarbij leiden door de sfeer van de wijk, maar ook door het gebouw dat er eerst stond", zegt hij. "We bouwen in baksteen, zoals overal in de wijk. En we kozen een frisse kleur, die wel wat lijkt op het beton van de oude zusterflat." Met de balkons heeft Overdiep gespeeld: "Als je goed kijkt zie je dat ze niet allemaal recht boven elkaar zitten, ik noem dat meanderen. Of je dat speels kunt noemen weet ik niet. Want het gebouw is ook best strak en georganiseerd." Op de begane grond is er een open verbinding tussen de balkons en de tuin.

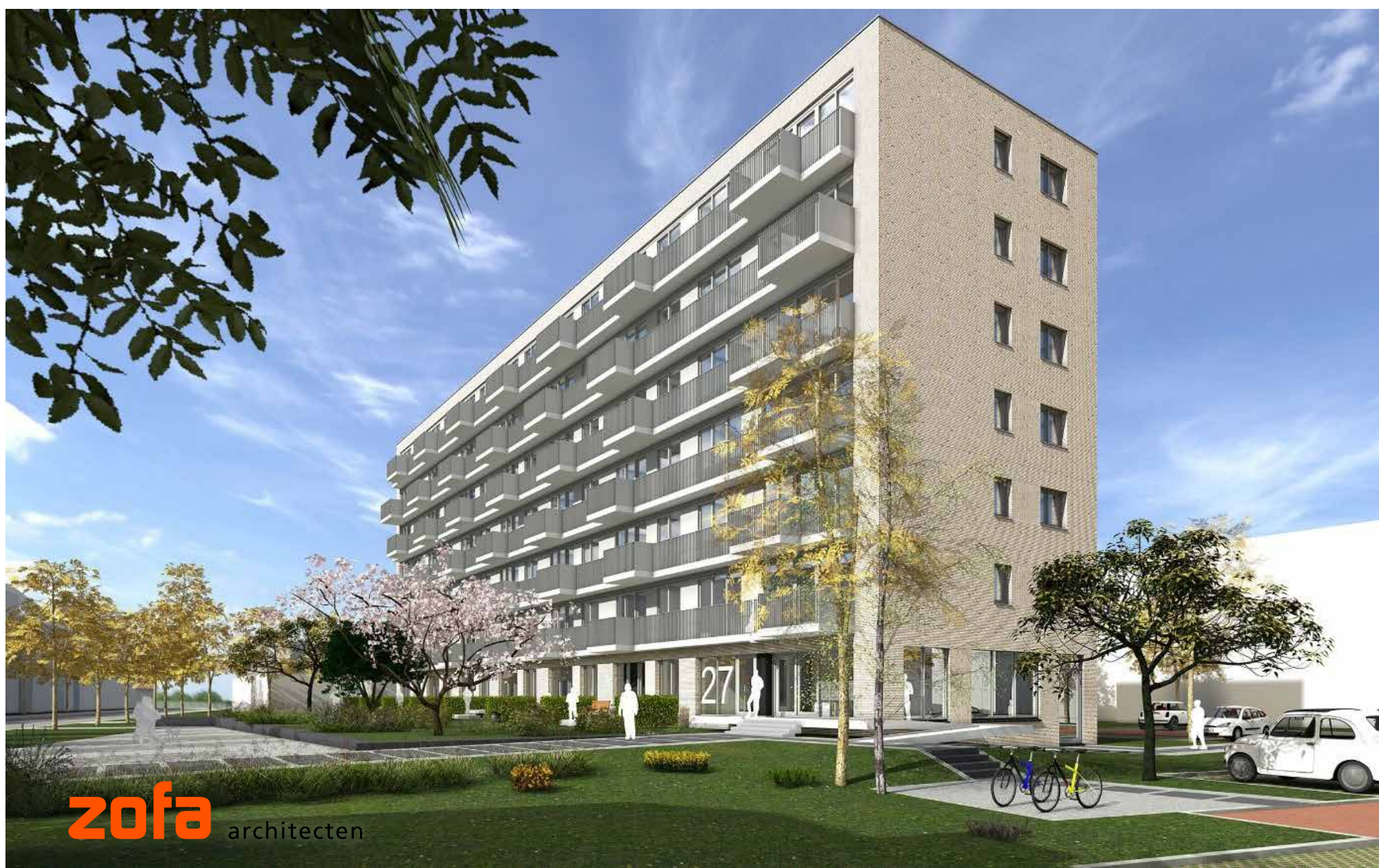
Bouwhoogte

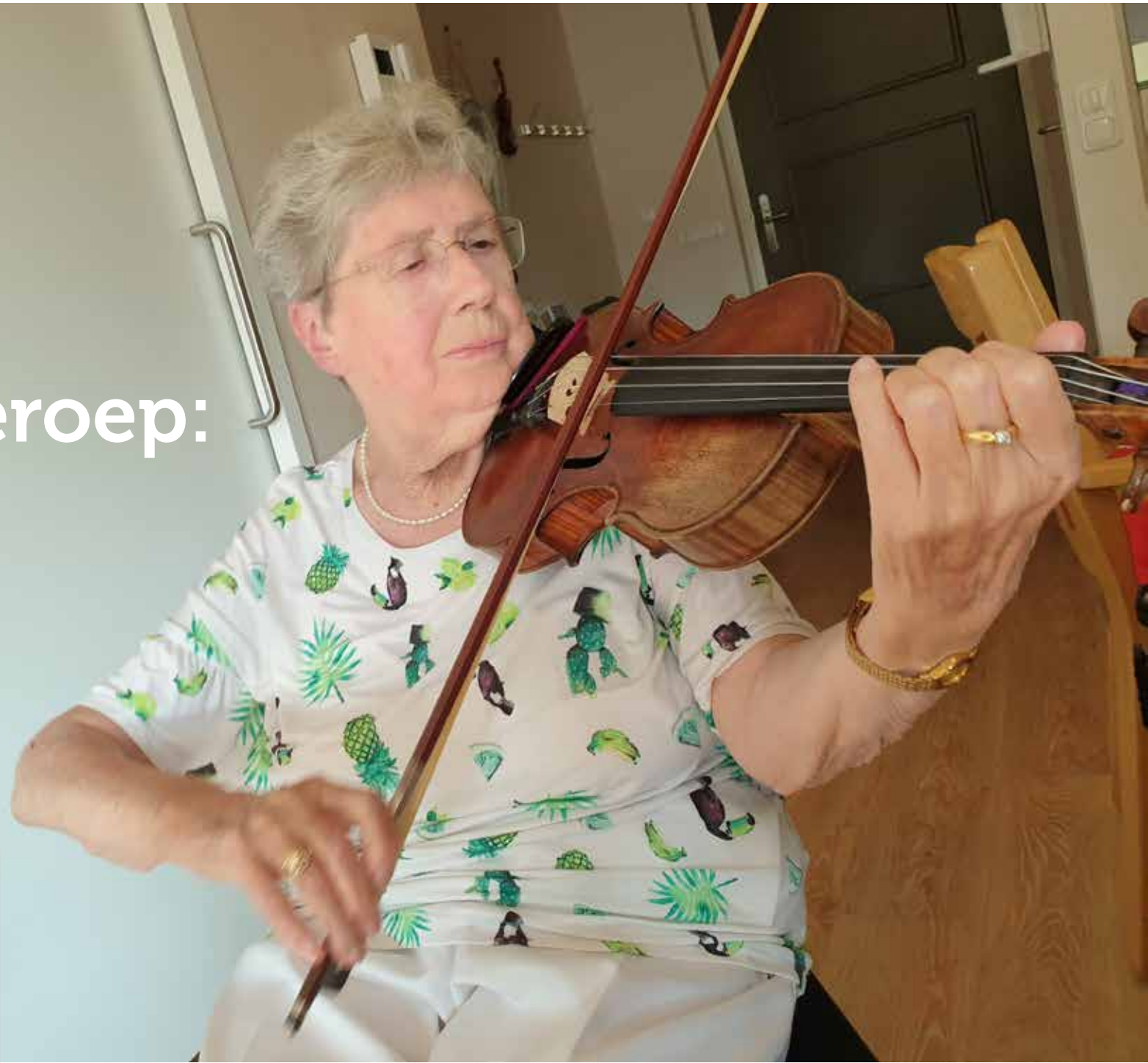
De buurtgenoten waren best kritisch en ook wel bezorgd over de hoogte. Overdiep: "Dat snap ik wel. We hebben daarom niet de maximale bouwhoogte benut. We hadden een etage hoger gekund, maar hebben het niet gedaan." Het gebouw heeft nu zeven bouwlagen, maar is volgens de architect niet veel hoger dan het hoogste gebouw van het oude RKZ, dat ernaast staat. Tijdens het proces was er voortdurend contact met Nijestee, zodat het uiteindelijke ontwerp snel kon worden goedgekeurd. Eind 2019 kon de bouwaanvraag worden gedaan, ruim veertien maanden na het verstrekken van de opdracht.

De vingerafdruk van de architecten

Nieuwe woontoren Van Houtenlaan

Mijn beroep: violiste

COLOFON

Dorpskrant
Helpman

Eenmalige uitgave:
december 2020

Uitgave van
Ondernemend Helpman

Oplage:
10.000 exemplaren.

Verspreiding: via leden
Ondernemend Helpman

Redactie: Hein Bloemink

Vormgeving:
1609Bold, Zuidlaren

Druk: Hoekstra Krantendruk,
Emmeloord

Wilt u reageren? Kijk op
www.ondernemendhelpman.nl
(contact)

Muzikale herinneringen van een buurtgenoot

Ze woont aan de Helperbrink, violiste mevrouw Corrie Blom (87). In Helpman kijkt ze terug op een leven vol muziek. Ze vindt het erg jammer dat haar fysieke situatie het bijna onmogelijk maakt om haar vioolkoffer te openen en het dierbare instrument eruit te nemen. Af en toe komt er een oud-leerling op bezoek om samen met haar te musiceren. Dan gaat haar hart weer open, want muziek is bepalend geweest in haar leven.

Viool van 80 gulden

"Ik was tien jaar toen ik voor het eerst een viool hoorde", zegt zij. "Ik vroeg aan de man die speelde hoe lang hij les had gehad. Hij antwoordde: zeven jaar, het is best moeilijk." Ze kreeg op haar twaalfde (net na de oorlog) haar eerste viool en mocht lessen gaan volgen. Binnen het gezin moest wel worden overlegd, want het was een forse uitgave: 80 gulden. "Ik

dacht dat op de strijkstok een strook stof zat en hoorde pas later dat het paardenharen waren", herinnert Corrie zich.

Reizend bestaan

Op haar vijftiende werd ze door de Inspecteur van het Muziekonderwijs van haar reguliere school gehaald met het dringende advies om muziek te gaan studeren. Als iemand de jonge Corrie vroeg wat ze later wilde worden was haar antwoord steevast: violiste. Ze had aanleg en bovendien was ze zielsveel gaan houden van haar instrument. De weg lag open naar het realiseren van haar droom: violiste worden. Na het conservatorium ging zij in orkesten spelen, zoals het Kamerorkest Rotterdam en uiteindelijk in het Noordelijk Filharmonisch Orkest (nu heet het NNO) in Groningen. "Ik reisde veel en we speelden bijna iedere week ergens anders", zegt mevrouw Blom. "Maar routine werd

het nooit." Naast haar baan als violiste gaf zij nog muzieklessen op de Stedelijke Muziekschool Groningen. "Dat was hard werken: overdag lessen, vaak repeteren met het orkest en dan 's avonds concerten."

Na haar pensionering bleef mevrouw Blom met onverminderd veel plezier musiceren, totdat haar gezondheid achteruit ging. Corrie Blom zegt: "Ik had een mooi vak. Als ik opnieuw mocht beginnen met mijn leven zou ik hetzelfde beroep kiezen."

Het bestuur v.l.n.r. Imi Veldman (Frizzy Mode), Karin Storm (Bloembinderij Geschikt) en Ebian Brill (Etos Helpman), zet de schouders onder de vereniging.

Wat zijn de ambities van Ondernemend Helpman?

Enkele tientallen winkels en bedrijven zijn aangesloten bij Ondernemend Helpman. Ze leggen jaarlijks geld in voor activiteiten, die het 'hart van Helpman' kloppend houden. Hebben wijkbewoners daar wat aan?

Het bestuur van Ondernemend Helpman zet zich in haar vrije tijd in voor de vereniging. Zij dienen hierbij niet alleen het belang van de winkeliers, maar ook van de wijkbewoners. Het bestuur zegt daarover: "De vereniging is niet alleen belangrijk voor ondernemers, maar ook voor de bezoekers van het winkelcentrum. De buurtbewoners en winkels vormen het kloppend hart van de wijk Helpman. Zonder winkels is het sfeerloos en stil. De leefbaarheid van deze wijk kan gewoonweg niet zonder winkels. Ze horen bij de basisvoorzieningen voor de inwoners. Winkels moeten we daarom koesteren."

Ondernemersbelang

Het bestuur erkent dat de vereniging ook een duidelijk ondernemersbelang dient. "Natuurlijk is dat zo", zegt men. "Wij verdienen hier onze boterham en doen het werk dat we leuk vinden. Met de vereniging willen wij zorgen dat winkeliers dit kunnen blijven doen. Wat ons betreft moeten we het de consument naar de zin maken. Als die graag bij ons koopt is dat goed voor de continuïteit van Helpman". En hoewel de winkels in het centrum van Helpman liggen, zijn ook de Wijert-Zuid, de Villabuurt, Klein

Martijn en Coendersborg belangrijke verzorgingsgebieden.

Acties op straat

Het bestuur van Ondernemend Helpman ziet het als haar opdracht om verbinding te zoeken met de consument in Helpman en de omliggende wijken. "We hebben onlangs al een paar leuke acties gehad, waar we onze klanten hebben getraakteerd op chocolaatjes. En we hebben 1600 banketstaven uitgedeeld, puur om mensen te laten merken dat we hun komst waarderen", zeggen de bestuursleden. Vergelijkbare acties staan nog op stapel voor de komende weken. "Zo bedanken we mensen voor het feit dat ze voor Helpman kiezen".

Samenspel met de gemeente

De vereniging Ondernemend Helpman zal zich blijven inzetten voor een goede werkrelatie met de Gemeente Groningen. Er vindt zes keer per jaar een overleg plaats, zodat actuele zaken

kunnen worden besproken. Het gaat dan over onderwerpen als parkeren, maar ook over de inrichting van het winkelgebied. Zo vindt het bestuur, net als veel mensen, dat de Verlengde Hereweg er nu niet goed uitziet. Men zegt: "Jammer, want het is de belangrijkste 'doorgaande etalage' van het winkeldorp Helpman. Al jaren is er sprake van een facelift, maar die kwam er nooit. Dat willen we zeker weer op de agenda zetten."

Balans tussen winkelgericht en online

Onlangs is de website van Ondernemend Helpman geheel vernieuwd. Mensen oriënteren zich vaak online, voordat ze op pad gaan. De website geeft een goed inzicht wat de mensen kunnen verwachten in winkelcentrum Helpman. "Daarnaast willen we uiteraard ook winkelgerichte acties uitvoeren, zodat shoppen in Helpman een plezier is", aldus het bestuur.

Zie ook www.ondernemendhelpman.nl

Wandeling door Helpman langs bijzondere plaatsen, huizen en gebouwen

- 1

Verlaat het parkeerterrein naast Kruidvat en sla direct rechtsaf, Van Imhoffstraat.
- 2

Aan het einde van de straat ga je linksaf, Van Iddekingeweg.
- 3

Voorbij de San Salvatorkerk eerste weg links, Hora Siccamasingel.
- 4

Ga bij de tweede straat links en daarna de eerste straat rechts Van Starkenborghstraat.
- 5

Aan het eind van de straat linksaf, Moddermanlaan, aan je rechterhand het overdekte zwembad, Helperzwembad.
- 6

Loop door tot hoekhuis nummer 9 aan je linkerhand en ga linksaf De Sitterstraat, aan het einde van de straat rechts.
- 7

Einde De Sitterstraat rechts, Verlengde Hereweg, meteen aan de overkant zie je 'het oude RKZ' (rooms-katholiek ziekenhuis), sla rechtsaf Verlengde Hereweg.
- 8

Vervolg de weg, bij de stoplichten rechtdoor, langs oude herenhuizen en bijzondere villa's zoals Villa Gelria (meteen rechts na de stoplichten), en daar schuin tegenover Hilghesteede.
- 9

LET OP: steek de Verlengde Hereweg over langs een kleine (onbewaakte) oversteekplaats en ga het Hilghepad in.
- 10

Aan het einde van het pad ga je rechtsaf Helper Esweg, maar kijk eerst nog even recht voor je naar het pand Eugeria.
- 11

Vervolg Helper Esweg, einde van de straat links, vervolgens eerste straat rechts Hondsruglaan.
- 12

Einde van de straat linksaf, Esserweg.
- 13

Volg Esserweg, je passeert aan je linkerhand begraafplaats Esserveld.
- 14

Einde voetpad, bij het fiets- en wandelpad Esserhaag, sla je linksaf langs de beukenhaag.
- 15

Blijf het verharde fiets- en wandelpad volgen tot het kruispunt, linksaf Saaksumborg en meteen weer linksaf een klein verhard voetpad op. Volg voetpad.
- 16

Na een flauwe bocht naar rechts ziet u rechts een rijksmonument, een transformatorhuis. Loop door tot drukke weg.
- 17

Steek de weg over en vervolg het wandelpad, Coendershaag.
- 18

Steek weer een (een iets minder drukke) weg over, vervolg het wandelpad langs de gracht van de voormalige burcht Coendersborg (links).
- 19

Na een scherpe bocht naar links, einde wandelpad, bij een speeltuintje, rechtsaf, Domela Nieuwenhuislaan. Voor je liggen de tennisbanen van Vorenkamp.
- 20

Eind van de straat linksaf De Savorninlohmanlaan, eerste straat rechts Troelstralaan.

- 21 Volg deze straat, bij het eerste kruispunt en de Josef Haydyschool linksaf, Coendersweg.
- 22 Bij T-splitsing rechts aanhouden en daarna eerste straat links, Emmastraat.
- 23 Einde van de straat rechtsaf, Verlengde Hereweg.
- 24 Steek na ongeveer 100 meter ter hoogte van Helper Kerkstraat de Verlengde Hereweg over en kom uit op Helperplein, eindpunt van de korte route. Wil je verder lopen, volg dan de beschrijving vanaf punt 25.
- 25 Volg de Verlengde Hereweg, bij de stoplichten rechtsaf Helper Brink, ga steeds rechtdoor tot het houten 'huisje met de uilen' aan uw linkerhand.
- 26 Ga hier linksaf park Groenestein in en meteen weer linksaf, houd rechts aan, je ziet huis Groene stein.
- 27 Ga linksaf de oprijlaan op, rechtsaf, Haydnlaan.

- 28 Volg de weg. Bij de vijver aangekomen sla je linksaf, Bachkade.
- 29 Aan het eind van de straat rechtsaf, Engelse Kamp (links ligt de Van Mesdagkliniek).
- 30 Aan het eind van de weg linksaf en meteen na het witte huis weer links het Sterrebos in.
- 31 Volg wandelpad tot aan Hereweg, steek die over (bord Papiermolen) en ga de Papiermolenlaan met aan uw linkerhand de rooms-katholieke begraafplaats in. Hier zijn delen van de Helperlinie gevonden.
- 32 Voor het zwembad linksaf langs fiets- en wandelpad Boutenspad. Aan de overkant van het water stond vroeger de Rabenhauptkazerne. Volg het pad, aan je rechterhand zie je twee Finse scholen en links een terrein met woonwagens.
- 33 Loop rechtsaf tussen de scholen door naar Hora Siccamasingel en sla daar linksaf. Tegenover nummer 52 heeft ooit Huis De Wijert gestaan.

- 34 Neem de eerste straat links, Jullensstraat en loop rechtdoor de straat gaat over in Helper West singel volg de straat tot aan Verlengde Hereweg en sla daar rechtsaf.
- 35 Vervolg Verlengde Hereweg, passeer een jeugdstilhuis op nummer 21 en het huis van Van Hasselt nummer 33.
- 36 Bij de stoplichten rechtdoor en bij het reisbureau (volg het bord van Albert Heijn) rechtsaf. U bent weer op het Helperplein.

Lengte korte wandeling plusminus 5,5 km hele route plusminus 9,5 km.

De wandeling is ook te vinden en te downloaden op de website: www.wijkhelpman.nl onder het kopje "De Wijk -> Geschiedenis" staat de link: "Historische wandeling"

Deze bestuursleden zetten zich in voor het wijkcomité.

Sjoukje Kooistra

Eppie Edzes

Henk Hindriks

Herman Marsman

Jan Rasterhof

Teja Hoeksma

Liesbeth Fransen

Wijkcomité koestert de waarden van Helpman

Gezellige initiatieven en tegelijk kritisch

Voor de tand des tijds moet je altijd goed oppassen. Maar ook voor plannenmakers van de gemeente of provincie. Hou ook projectontwikkelaars in de gaten. Voor je het weet verandert je leefomgeving en dan is het vaak al te laat om er nog iets aan te doen. In die zin zou je de vrijwilligers van het wijkcomité wel verkenner kunnen noemen, die ongewenste ontwikkelingen in een vroeg stadium signaleren en proberen ze af te wenden. Verkeersknelpunten zijn daarvan een sprekend voorbeeld. Maar het comité stimuleert op haar beurt juist ook positieve ontwikkelingen en haakt aan bij gezellige initiatieven. Zo sponsort men Koningsdag, de vrijmarkt bij de Haydyschool, kerstmarkten in het speeltuingebouw (Helpman-Oost) en helpt men met het organiseren van concerten, zoals iedere zomer in de muziekkoepeel in het Sterrebos, goed voor honderden bezoekers.

Financieel gezond

Het comité verwerft haar inkomsten door een subsidie van de gemeente (1,45 euro per wijkbewoner) en donateurs met hart voor Helpman. Ze zijn blij met het geld op de rekening, maar vooral ook

Helpman (11.000 inwoners) is een bijzonder dorp en dat willen veel mensen graag zo houden. Maar voor je het weet ontstaan er rafeltjes aan de schoonheid. Of verdwijnen er bijna geruisloos voorzieningen in de vaart der volkeren. Het wijkcomité is sinds 1982 bewaker van de eigenheid van Helpman. Bestuursleden zijn waakzaam en steken veel vrije tijd in hun werk. We drinken vandaag thee met Sjoukje Kooistra (voorzitter) en Henk Hindriks (secretaris) om de sfeer binnen dit comité te proeven.

met de goede samenwerking met de gemeente Groningen. “We hebben prima contact met Miriam van der Veen, de stadsdeelbeheerder Zuid”, zegt Sjoukje Kooistra. “Daar kunnen we heel praktische zaken mee regelen. We hopen binnenkort de wijkwethouder te mogen ontmoeten.” Als het gaat om veiligheid bestaan er contacten met de politie. Henk Hindriks: “De wijkagent, Timon Waardenburg, nam zelf contact met ons op en heeft zich in ons blad Helperbel aan de wijkbewoners voorgesteld.” Uit alles blijkt dat het wijkcomité de menselijke maat als norm hanteert en daarom kunnen Kooistra en Hindriks zich (met een glimlach) wel vinden in de naam van deze krant: Dorpskrant Helpman.

Werkgroepen onder de vlag van het wijkcomité

Het wijkcomité wil ook graag interessante initiatieven faciliteren en ondersteunen. Een mooi voorbeeld daarvan is de werkgroep Duurzaam Helpman. Henk Hindriks is zo begaan met dit thema, dat hij voorzitter van deze werkgroep is geworden. Onlangs is een enquête verspreid, waar 125 mensen op hebben

gereageerd. Hindriks: “We willen ons ook bezighouden met duurzame mobiliteit, groen in de wijk en natuurlijk met energie”, zegt hij. Bij dat laatste denken we natuurlijk aan energiebesparende maatregelen in en om

het huis. Hindriks: “We gaan proberen gezamenlijk spouwmuurisolatie te regelen waar dat kan. We organiseren scans om warmtelekage in kaart te kunnen brengen.” De werkgroep organiseerde onlangs een actie waarbij 100 jonge bomen werden weggegeven aan liefhebbers (vergroenen) en in februari staat een lezing gepland over het vergroenen van je tuin. Verder loopt er een initiatief om bij de wijk Klein Martijn kleine windmolens te plaatsen.

De Helperbel, veelgelezen kwartaalblad

Ten slotte mogen we het uithangbord van het actieve wijkcomité niet vergeten: de Helperbel. Dat blad verschijnt ieder kwartaal met wetenswaardigheden over Helpman en over de activiteiten van het wijkcomité. De Helperbel bedruipt zich deels met advertenties en is een veelgelezen bron van informatie voor Helpman. De actuele website is een tweede informatiebron, waardoor wijkbewoners op de hoogte kunnen blijven van nieuws en ontwikkelingen.

Zie ook: www.wijkhelpman.nl

De bank van J.E. Scholten

Markante plek in Helpman

Uw fotograaf trof deze twee meisjes aan, genietend van een snack. Ze hebben geen idee op wat voor oud monument zij hebben plaatsgenomen en dat hoeft ook niet. Aan de Helperbrink, vlakbij de Verlengde Hereweg, staat dit bouwwerk. Het is bekend als de bank van Scholten en werd in 1922 opgericht als eerbetoon aan industrieel Jan Evert Scholten (1849-1918). Wie er wil uitrusten moet enkele treden omhoog, symbolisch voor het hoge aanzien van Scholten. Hij was de

oprichter van aardappel- en strokartonfabrieken in de provincie Groningen, maar daarnaast ook bezig met het culturele leven in Groningen. Zo was hij mede-initiatiefnemer van de aanleg van het Stadspark. In de bank is het hoofd van Scholten in brons verwerkt. J.A. Mulock Houwer, de voormalige directeur van de Dienst Gemeentewerken, vervaardigde de bank. Hij was tevens de ontwerper van het 'Scholtenmonument' in het Stadspark.

1

Meer weten over de Helpman Historie?

Kijk op www.wijkhelpman.nl. Onder de kop ‘de wijk’ kunt u lezen hoe Helpman in 1245 nog ‘Heltman’ heette. Maar er waren nog meer varianten: Haltmin, Helcman, Helmerchiamen. In 1369 koopt Jonkheer van Zellewert een gedeelte van Helpman, dat dan Heltman wordt genoemd. Uit de naam valt af te leiden dat in dit gebied Friezen woonden. Ruim 300 jaar later koopt Lucas Alting landerijen in Helpman en noemt het Helperbrinck. Hij bouwt een nieuwe woning, buitenplaats Groenestein. Veel stadjes volgen zijn voorbeeld en kopen landerijen als belegging of om zich permanent buiten de stadsmuren te kunnen vestigen.

Als we het prettig vinden om in het dorp Helpman te wonen en te shoppen, dan is het ook wel leuk om iets te weten over de geschiedenis. We doen dat volgens de beproefde methode van Toen & Nu. Mijmeren mag in Dorpskrant Helpman!

Foto 1: Helperbad (rond 1920)

Het Helperbad werd rond 1920 gebouwd. Om iets van de kosten terug te verdienen werd een systeem bedacht om 120 woningen te laten profiteren van het warme water.

Foto 2: Kruising Verlengde Hereweg/Goeman Borgesiuslaan

We rijden richting Haren en moeten wachten voor de kruising met links de Goeman Borgesiuslaan en rechts wat nu de Van Ketwich Verschuurlaan is. Op deze foto uit de jaren 30 bestaat die nog niet. De villa's links zijn er nog. De weg

richting Haren was in die tijd nog smal, met bomen dicht op de weg.

Foto 3: Verlengde Hereweg tegenover Mesdagkliniek (rond 1930)

De beroemde (en beruchte) Rabenhauptkazerne. Nadat het provinciebestuur in 1875 voor een kazerne koos in plaats van een gerechtshof (dat toen in Leeuwarden werd gebouwd) werd begin jaren 1890 een terrein op de Rijksgroonden van de voormalige Helperlinie uitgekozen voor de bouw van de kazerne. In 1945 brandde de kazerne af.

2

3

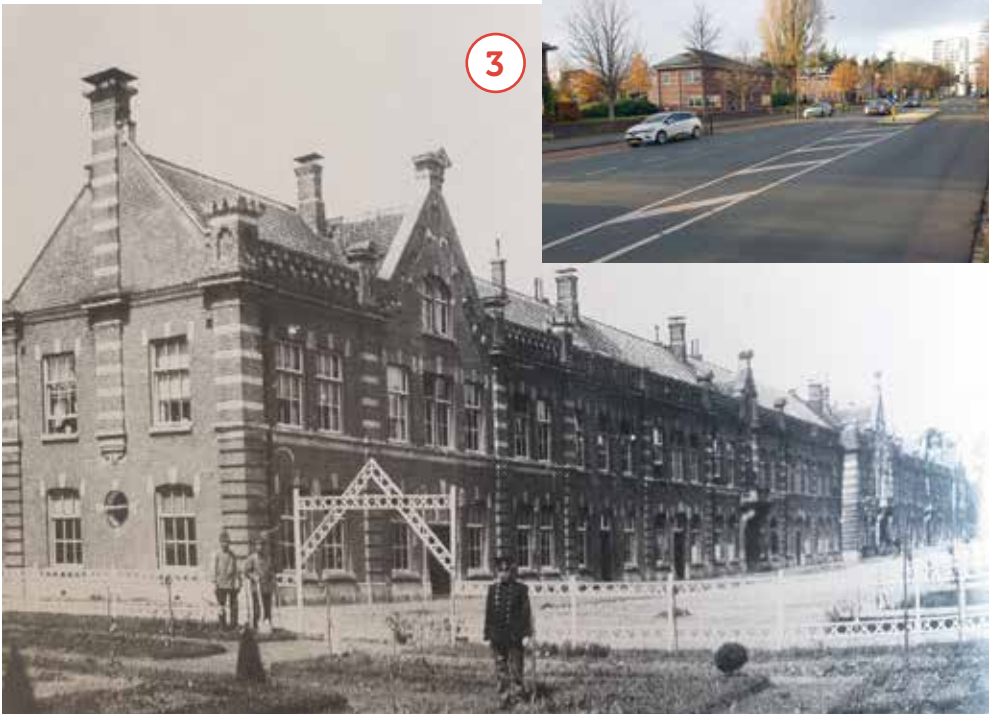

Foto 4: Helperkerkstraat (jaren 20)

De Helperkerkstraat is een echt dorpsstraatje (ook nu nog) dat leidt naar de Helperkerk. Deze werd in 1900 gebouwd in opdracht van de toenmalige Nederlands Hervormde Gemeente. Het gebouw diende als vervanging van een in 1875 gesticht kerkje aan de Helperkerkstraat, waarvan de stichtingssteen in de Helperkerk is ingemetseld. De inwijding vond plaats op 23 december 1900 (bron: Wikipedia).

tegenover deze locatie in het pand Verlengde Hereweg 33 woonde en daar een tricotagefabriek had. In de verte ziet u de watertoren, inmiddels verdwenen. Die stond nabij het Sterrebos, waar nu het oorlogsmonument staat.

Foto 6: Verlengde Hereweg ter hoogte Emmastraat

Rechts op de foto nog een glimp van de Emmastraat. De foto is gemaakt eind jaren 20. In 1926 was de tram elektrisch geworden, je ziet hier de kabels boven de weg.

Foto 7: Verlengde Hereweg, bomen planten

Dit is de ventweg, schuin tegenover het oude RKZ. Het lijkt alsof hier de bomen langs de weg worden geplant. Unieke foto uit de jaren 30. De bomen die er nu nog staan zijn dus heel oud.

Foto 8: Helperweststraat

In de verte de Helperwestsingel met de herkenbare poortjes. Foto uit 1939

Bronnen:
Eigen archief, website www.wijkhelpman.nl, boek Helpman 1245-1990 (Knoop).

Mijmeren mag

Foto 5: Kruising Verlengde Hereweg/Helperbrink

Misschien wel één van de bekendste kruispunten in Helpman. Deze foto uit de jaren 30 laat een oude bekende zien: de Van Hasselt's klok. De klok werd in 1923 geplaatst op de hoek van de Verlengde Hereweg en de Helper Brink als geschenk van de Groninger industrieel J.E. van Hasselt (1874-1942), die schuin

Verkeershinder

1. Krusing Helperzoomtunnel

Een onoverzichtelijke en gevaarlijke situatie. In de regionale media is hieraan ook al aandacht besteed. Met name fietsers voelen zich op deze kruising nog niet veilig. De kruising is ontworpen in samenspraak met de Fietzersbond.

Gemeente zegt: "Daarbij zijn veel verschillende varianten de revue gepasseerd: de fietsers voorrang geven, het autoverkeer voorrang geven, het plaatsen van verkeerslichten, enzovoorts. De huidige variant kwam na zorgvuldige afweging als meest verkeersveilige uit de bus en is daarom door de gemeenteraad verkozen." Inmiddels zijn er weer aanpassingen gedaan, maar de kou is nog niet uit de lucht.

2. Groenesteinlaan

Auto's rijden tegen verkeer in tussen de Coendersweg en Haydnlaan. Bovendien rijdt men te snel. Bewoners voelen zich daardoor onveilig op straat. Zij hebben hun klachten gemeld aan politie en gemeente, maar zien nog geen maatregelen.

3. De Savornin Lohmanlaan

Te druk, te snel autoverkeer. Bewoners melden extra drukte (ook vrachtverkeer) sinds de opening van de tunnel bij de Helperzoom. Er wordt volgens hen te snel gereden. Buurtgenoten willen graag een drempel bij de aansluiting op de Helperzoom en verkeersremmende maatregelen in de straat.

De gemeente denkt dat het verkeer nog moet wennen aan de nieuwe situatie en daardoor te snel rijdt. Men wijst erop dat het gebied nog in wording is (Helperzoom-Noord wordt nog ingericht) en daarom vraagt men Helpman nog even geduld.

Vier locaties vragen om maatregelen

4. Goeman Borgesiuslaan

Flessenhals in aanloop naar verkeerslichten Verlengde Hereweg. Verkeer uit twee richtingen komt elkaar daar tegen en heeft weinig uitwijkruimte.

In Helpman is de verkeerssituatie flink veranderd als gevolg van de aanleg van de nieuwe Ringweg Zuid. Verkeer kan bijvoorbeeld niet meer op de vertrouwde plaatsen 'doorsteken' vanaf de Hereweg. Door de aanleg van de tunnel onder de spoorbaan bij Station Europapark is er een knooppunt ontstaan aan de Helperzoom. De bovenstaande locaties krijgen wat bewoners betreft 'code geel' of zelfs 'code rood'.

Bijzonder tafelen zonder visueel spektakel

Vincent Dekker is in 1977 geboren in het Rooms Katholiek Ziekenhuis aan de Verlengde Hereweg. Hij is dus een echte ‘Helpenees’ die na wat omzwervingen weer is teruggekeerd in zijn vertrouwde dorpje Helpman. Op honderd meter van de plek waar hij het levenslicht zag runt hij nu met succes een opmerkelijk restaurant: Uit de Buurt.

Restaurant van een echte Helpenees

Geen slijke tafels en toch een knusse sfeer. In het kleine restaurant van Vincent Dekker heb je zelfs uitzicht op een groene stadstuin. Hij heeft al een heel leven achter zich in de keukens van horecabedrijven in Groningen. “Dat was best avontuurlijk”, zegt hij. “Maar toen ik kinderen kreeg wilde ik toch een vaste basis. Daarom ben ik voor mezelf begonnen.” Dekker zat op de detailhandelsschool in de Wijert, deed bovendien de Middelbare Hotelschool. Het is dus niet vreemd dat hij uiteindelijk horecaondernemer is geworden. “Ik vond het fijn om in de wijk van mijn kinderjaren te starten.” Je zou kunnen zeggen dat Vincent Dekker ‘in de buurt’ van zijn roots is gebleven en dat vormt een mooi bruggetje naar zijn concept.

Milieubewust

Met zichtbaar plezier vertelt hij, vrijwel zonder adempauzes, over het klimaat. Hij heeft ideeën over het milieu en over het onnodige transport van voedsel over grote afstanden. Uit deze visie kwam ‘Uit de Buurt’ voort, een restaurant waar de kaart wordt bepaald door de afstanden en seizoenen en waar ingrediënten dus het liefst zo dicht mogelijk uit de buurt komen. Daarvoor heeft Dekker een klein maar uniek netwerk opgebouwd van producenten en leveranciers in de eigen regio. Soms zelfs in de eigen woonplaats Groningen. “Verwacht op onze borden geen visueel spektakel, we laten het zien zoals de natuur het ons biedt. Ik ben niet zo van de kunstwerkje, torentjes en

rolletjes. En een vis moet er ook als een vis uitzien, dat vinden onze gasten ook mooi.”

Jargon van de liefhebber

Als Vincent Dekker eenmaal op zijn praatstoel zit kun je zinnen horen als: “Ik wil een buurtbistro zijn.” “Wijn haal ik bij mijn buurman, Henri Bloem. En Thea Heddema is zijn vrouw, die houdt Onlander varkens, die ik weer mijn schillen geef. En van haar aardperen maak ik weer een lekkere soep.” “Ik geef mijn gasten geen uitgebreide keuze, want dan verval je alweer snel in de populaire biefstukken en ossenhaas. Ik ga liever voor rundertong, bijvoorbeeld.” “Ik neem ook vlees af van de Wilde Slager in Stad, maar ook van de marktslager.” “Gans hoeft niet van ver te komen. Er worden in de buurt door de overheid genoeg ganzen geschoten. Dat geldt ook voor ree. Waarom dat vlees uit Australië laten komen?” “Ik vind het leuk om onbekende vis te bereiden, zoals de Pieterman. Niet een klein stukje, maar de hele vis. En inktvis uit de Noordzee natuurlijk.” “Ik

ben laatst ook naar de groentekweker in Noordlaren geweest. En op de markt ga ik langs de Eemstui van Jouke.”

Afhalen is succes

Het gaat goed met het restaurant en zelfs tijdens de sluiting door de overheidsmaatregelen zag Vincent lichtpunten. Hij stapte over op ‘maaltijdboxen’ die door liefhebbers besteld en afgehaald konden worden. Terwijl Vincent in de keuken stond was in het restaurant een afhaalpunt ingericht, waar op een avond tientallen boxen worden gevuld en aan afhalers overhandigd. “Soms komen er meer mensen afhalen, dan we anders op drukke avonden in het restaurant hebben”, zegt Vincent opgelucht. “Ik doe mijn best voor die afhaalmaaltijden, we doen er een lekker streekkaasje bij van Doetie uit Jubbega. Met vlees van Onlander varkens maken we een mooie soep.” Alles in dit restaurant komt uit de buurt en dat heeft zijn eigen charme. Bestellen kan per mail, afhalen tussen 16.00-18.00 uur. Prijs per persoon € 37,50. Zie www.uitdebuurt.com (let op: .com)

Jacob Sipsma: "Mijn werk is mijn hobby"

Het klinkt als een cliché: mijn werk is mijn hobby. Maar als je er goed over nadenkt is het een weelde als je het werk mag doen waar je al tientallen jaren van houdt.

Jacob Sipsma (57) nam in 1990 de kapsalon in Helpman over van Giny Moesker. In die dertig jaar werd zijn dochter Desiree (32) ook enthousiast en die werkt inmiddels ook al jaren bij haar vader. En om het familiebedrijf compleet te maken: zijn vrouw heeft er een schoonheidssalon waar ze ook voetbehandelingen doet. Jacob: "Voordat ik deze kapsalon overnam had ik al heel wat jaren in het vak gewerkt. Ik was nog maar 15 jaar toen ik begon als 'krullenjongen' bij een kapper in de Oosterstraat." Ah, zou het woord 'krullenjongen' ooit zijn ontstaan in het

kappersvak? Nee, we hebben het uitgezocht. De oorsprong ligt in het beroep van timmerman, waar het hulpje vooral houtkrullen moest opvegen.

Leuk dorp

Wat trekt een jongen om voor het beroep 'kapper' te kiezen? Jacob: "Wat ik toen leuk vond, dat vind ik nog steeds leuk: een creatief vak en met mensen omgaan." Zo simpel kan het dus zijn. Jacob ging naar de streekschool en toen hij zijn diploma had groeide hij in het vak. Dan komt vroeg of laat het moment dat je voor jezelf wilt beginnen. Toen hij zag dat in Helpman ter overname werd aangeboden zette hij de grote stap. Helpman vindt hij een leuk dorp, ook al is hij in het centrum van de stad geboren en getogen.

To the point

Jacob: "Wat ik leuk vind aan Helpman is de kern, die vind ik gezellig. En mensen uit Helpman zijn heel trouwe klanten,

die hier al tientallen jaren komen. Maar ik heb ook veel vaste klanten uit andere wijken en uit Haren." In de loop der jaren heeft Jacob zijn eigen stijl en sfeer ontwikkeld, die hij omschrijft als: no nonsens, to-the-point en servicegericht. Als we hem vragen wat hij onder servicegericht precies verstaat zegt hij: "Dat is inderdaad een vaag begrip. Ik kan het beter 'gastvrijheid' noemen. Ik wil graag mensen op hun gemak stellen, kopje koffie erbij en een gezellig gesprek."